

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 4 Pž-6758/2019-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednika vijeća, Lenke Ćorić, suca izvjestitelja i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, OIB 66486182714, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika TEHNIKA d.d. Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB 73037001250, radi isplate iznosa od 1.465.317,93 kn, odlučujući o tuženikovoju žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1116/2018 od 1. kolovoza 2018., u sjednici vijeća održanoj 20. siječnja 2021.

presudio je

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1116/2018 od 1. kolovoza 2018. u dijelu točke I. njezine izreke, kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju iznos od 1.465.317,93 kn sa zateznim kamatama od 16. studenog 2016. do isplate po stopi propisanoj za ostale odnose i u dijelu točke II. njezine izreke, kojim je naloženo tuženiku da nadoknadi tužitelju troškove postupka u iznosu od 84.255,72 kn sa zateznim kamatama od 1. kolovoza 2018. do isplate po istoj stopi.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1116/2018 od 1. kolovoza 2018. u preostalom dijelu točaka I. i II. njezine izreke, i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud naloži tuženiku da mu plati zatezne kamate na glavni dug u iznosu od 1.465.317,93 kn i na troškove postupka u iznosu od 84.255,72 kn (osamdesetčetiristisućdvjestopedesetpet kuna i sedamdesetdvije lipe) preko stope propisane za ostale odnose.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1116/2018 od 1. kolovoza 2018. u točki I. njezine izreke naloženo je tuženiku da plati tužitelju iznos od 1.465.317,93 kn sa zateznim kamatama od 16. studenog 2016. do isplate po stopi propisanoj za odnose iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava. Točkom II. izreke presude određeno je da je tuženik dužan nadoknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 84.255,72 kn sa zateznim kamatama od 1. kolovoza 2018. do isplate po istoj stopi.

Tuženik je podnio žalbu protiv presude zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene

24.02.2021

ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO U ZAGREBU	
1. GRAĐANSKO-UPRAVNI ODJEL	
Primljeno:	24-02-2021
Broj:	P-33/17

15

materijalnog prava. U žalbi navodi da je sud pogrešno zaključio da osnovu stjecanja treba tražiti samo u sudskim odlukama, budući da je, u konkretnom slučaju, pravni temelj stjecanja bio ugovor o zakupu nekretnina. Ukazuje na to da je, po osnovi računa izdanih 1995. godine, pokrenuo ovršni postupak, koji je, nakon što je obavljena rekonstrukcija spisa, nastavljen kod Općinskog građanskog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem P-12067/2010 i rezultirao presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-10000/2011, po osnovi koje je tuženik naplatio iznos koji je predmet tužbenog zahtjeva. S obzirom na to da sud nije obrazložio zašto smatra da nije potrebno izvoditi dokaze koje je tuženik predložio, niti se referirao na isprave koje je tuženik dostavio s ciljem dokazivanja postojanja ugovornog odnosa među strankama, žalitelj smatra da je presuda nejasna i nerazumljiva, zbog čega je učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. Zakona o parničnom postupku. Ističe da je stavio prigovor radi prijeboja, koji je sud odbio bez odgovarajućeg obrazloženja, kao i da pravomoćna odluka, kojom je platni nalog ukinut, nema snagu pravomoćne presude o tužbenom zahtjevu. Smatra da je o prigovoru radi prijeboja sud trebao donijeti posebnu odluku, a ne samo navesti u obrazloženju presude da se prigovor odbija. Odluku o troškovima postupka pobija zbog odluke o glavnoj stvari. Predlaže da ovaj žalbeni sud pobijanu presudu preinači, tako da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, podredno, da je ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

Žalba je djelomično osnovana, ali ne iz razloga koje navodi žalitelj.

Pobijana presuda ispitana je na temelju odredaba čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP), u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava (čl. 356. ZPP-a).

Predmet spora je plaćanje iznosa od 1.465.317,93 kn, za koji tužitelj smatra da ga je tuženik stekao bez osnove.

Iz obrazloženja prvostupajnske presude proizlazi da je, na temelju rješenja o ovrši Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovrpl-9519/12 od 4. prosinca 2013., donesenim na temelju pravomoćne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-12067/2010, određena ovrha na tužiteljevim novčanim sredstvima radi naplate tuženikove tražbine u iznosu od 362.312,54 kn sa zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 3.980,00 kn, zatim, da je tuženik 20. siječnja 2014. naplatio iznos od 1.465.317,93 kn, kao i da je, nakon što je ovrha provedena, Vrhovni sud Republike Hrvatske rješenjem poslovni broj Rev-x 117/2013 ukinuo presudu Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Gž-10000/2011 i predmet vratio tom sudu na ponovno suđenje, nakon čega je Županijski sud u Zagrebu rješenjem ukinuo presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-12067/2010 i predmet vratio tom sudu na ponovno suđenje. S obzirom na to da je otpala osnova na temelju koje je tuženik primio sporni iznos, prvostupajnski sud je zaključio da je tuženik taj iznos stekao bez osnove, kako je to propisano odredbom čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima, dok je tuženikov „prigovor prijeboja“ u iznosu od 1.465.317,93 kn cijenio neosnovanim, budući da je presuda, donesena u ponovljenom postupku pod poslovnim brojem P-2238/2016, postala pravomoćna. Slijedom navedenog, prvostupajnski sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao osnovan.

Pobijanom presudom nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka na koju ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni ona na koju ukazuje žalitelj. Ta presuda sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a dokazi koje je predložio tuženik, na okolnost postojanja tražbine prema tužitelju, u podnesku predanom na glavnoj raspravi 18. srpnja 2018., osim što nisu važni za donošenje odluke u smislu odredbe čl. 292. st. 4. ZPP-a, nisu ni dopušteni. Naime, prema odredbi čl. 299. ZPP-a, stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka (st. 2.), a nove činjenice i nove dokaze, koje su stranke predložile odnosno iznijele, protivno st. 2. toga članka, sud neće uzeti u obzir. Prema tome, prvostupanjski sud nije trebao uzeti u obzir nove činjenice, i to da su stranke bile u obveznom odnosu po osnovi ugovora o zakupu, kao i dokaze predložene na okolnost utvrđivanja tih činjenica, iznesene u podnesku od 18. srpnja 2018. U odnosu na dokazni prijedlog za uvid u spis Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2238/2016, valja reći da je prvostupanjski sud postupio protivno odredbi čl. 292. st. 4. ZPP-a, jer nije odlučio o tom dokaznom prijedlogu, ali ta povreda ne utječe na zakonitost i pravilnost pobijane presude, budući da uvidom u navedeni spis ne bi bilo moguće utvrditi činjenice važne za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

Nadalje, o osnovanosti tuženikove tražbine po osnovi ugovora o zakupu već je pravomoćno odlučeno presudom Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2238/2016 od 30. ožujka 2017., tako da je utvrđeno da tuženikova tražbina ne postoji, zbog čega o tome u ovom postupku nije dopušteno odlučivati. Tuženik, dakle, nije imao tražbinu utvrđenu pravomoćnom odlukom u odnosu na koju bi mogao izjaviti prigovor radi prebijanja, već je predložio da sud ponovno odlučuje o postojanju tražbine za koju je već pravomoćno odlučeno da ne postoji. Iz toga slijedi da bi tuženikov prigovor radi prebijanja, u slučaju da je pravovremeno podnesen, trebalo odbaciti (čl. 333. st. 2. i 3. ZPP-a). Međutim, tuženik je taj prigovor iznio u podnesku od 18. srpnja 2018., dakle, tek na glavnoj raspravi, dok je, prema odredbi čl. 288.a st. 6. ZPP-a, prigovor radi prebijanja dopušteno istaknuti do donošenja rješenja o zaključenju prethodnog postupka. Stoga nisu osnovani žalbeni navodi da je o tom prigovoru trebalo odlučiti izrekom presude, a nije odlučno ni to što iz obrazloženja prvostupanjske presude proizlazi da je prvostupanjski sud taj prigovor pogrešno tretirao kao materijalno-pravni prigovor prijeboja. Isto tako, nisu osnovani ni žalbeni navodi da pravomoćna presuda, kojom je platni nalog ukinut, nema snagu pravomoćne odluke o tužbenom zahtjevu, budući da se takvom odlukom tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan, u smislu odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a.

Konačno, prvostupanjski sud je u odnosu na glavni dug, pravilno zaključio da je tužitelj, na temelju odredbe čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18), ovlašten zahtijevati od tuženika da mu vrati iznos od 1.465.317,93 kn, jer je otpala pravna osnova stjecanja tog iznosa (pravomoćna presuda).

Međutim, pogrešno je primijenjeno materijalno pravo u pogledu sporedne tražbine zateznih kamata na glavni dug i na troškove postupka. Naime, u konkretnom slučaju nije riječ o tražbini koja potječe iz ugovora između trgovca i osobe javnog prava, već o stjecanju bez osnove, zbog čega tužitelj ima pravo na zatezne kamate po stopi propisanoj za ostale odnose, koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate

za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, i to, u odnosu na glavni dug, od 16. studenog 2016., dakle, od dana primitka zahtjeva za mirno rješenje spora, kako je to tužitelj tražio (čl. 29. st. 2. i čl. 1117. st. 2. Zakona o obveznim odnosima).

U preostalom dijelu odluka o troškovima postupka pravilna je i zakonita (čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a).

Slijedom navedenog, valjalo je, na temelju odredbe čl. 368 st. 1. ZPP-a, odbiti tuženikovu žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u dijelu točaka I. i II. njezine izreke, kojim je naloženo tuženiku da plati tužitelju glavni dug i nadoknadi troškove postupka sa zateznim kamatama po stopi propisanoj za ostale odnose, a na temelju odredbe čl. 373. toga Zakona, preinačiti u preostalom dijelu navedenih točaka izreke, tako da je odbijen tužbeni zahtjev kojim tužitelj traži da sud naloži tuženiku da mu plati zatezne kamate na glavni dug i na troškove postupka preko stope propisane za ostale odnose.

Zagreb, 20. siječnja 2021.

Dokument je elektronički potpisan:
DUBRAVKA MATAS

Vrijeme potpisivanja:
19-02-2021
09:33:27

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#130D48523637333436333636353136
L=ZAGREB
S=MATAS
G=DUBRAVKA
CN=DUBRAVKA MATAS

Predsjednik vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: eb2f6-48ced

Kontrolni broj: 0c83c-b73a1-b2073

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=DUBRAVKA MATAS, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

4. P-1116/2018

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, po sucu toga suda Jasenki Rundek, u pravnoj stvari tužitelja REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, OIB: 66486182714, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250, radi stjecanja bez osnove, nakon održane glavne i javne rasprave dana 18. srpnja 2018. u nazočnosti punomoćnika stranaka, objavljene dana 1. kolovoza 2018.

presudio je

I Nalaže se tuženiku TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250 da tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, OIB: 66486182714, isplati iznos od 1.465.317,93 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16.11.2016. do namirenja po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 (osam) dana.

II Tuženik TEHNIKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 274, OIB: 73037001250 je dužan tužitelju REPUBLIKA HRVATSKA, MINISTARSTVO OBRANE, OIB: 66486182714 naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 84.255,72 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od donošenja prvostupanjske presude 1.8.2018. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, sve u roku od 8 (osam) dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi navodi da je presudom Županijskog suda u Zagrebu GŽ-10000/11 od 22.11.2011. preinačena presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. P-12067/10 od 15.6.2011. te je održano na snazi rješenje o izvršenju br. Iv-10219/95 od 10.2.2010. kojim je naloženo tužitelju platiti tuženiku iznos od 362.312,54 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

Rješenjem o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagreb br. Ovrpl-9519/12 od 4.12.2013. određena je temeljem presude Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-10000/11 od 22.11.2011. ovrha na sredstvima ovršenika ovdje tužitelja radi naplate iznos od 362.312,54 kn sa zakonskim zateznim kamatama i troška postupka u iznosu od 3.980,00 kn. Temeljem

navedenog rješenja o ovrsi tuženiku je 20.1.2014. uplaćen iznos od 1.465.317,93 kn. Povodom revizije tužitelja Vrhovni sud je donio rješenje br. Rev x-117/13 kojim je ukinuta presuda Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-10000/11 i predmet vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Postupajući po rješenju Vrhovnog suda Županijski sud je donio rješenje br. GŽ-4478/14 kojim je ukinuo presudu Općinskog građanskog suda Zagreb posl. br. P-12067/10 od 15.6.2011. i predmet vratio na ponovno suđenje.

Tuženik je temeljem presude Županijskog suda Zagreb br. GŽ-10000/11 od 22.11.2011. koja je ukinuta rješenjem Vrhovnog suda Rev x-1117/13 primio iznos od 1.465.317,93 kn te je navedeni iznos stekao bez osnove prema čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima. Obveza vraćanja odnosno nadoknade vrijednosti nastaje kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenim navodima u cijelosti. Ističe da je povodom ukidne presude u tijeku postupak pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod br. P-2238/16 koji je u fazi glavne rasprave. Stoga tuženik predlaže zastati s ovim postupkom do donošenja odluke u predmetu P-2238/16. Tuženik se protivi tužbenom zahtjevu u dijelu koji se odnosi na zakonske zatezne kamate te smatra da kamate mogu teći od dana podnošenja zahtjeva budući je tuženik bio pošten stjecatelj temeljem egzistirajuće pravne osnove rješenja o ovrsi br. Ovrpl-9519/12. Stoga tužitelju ne pripadaju kamate od 20.1.2014. jer je tuženik pošten stjecatelj.

Podneskom od 25.4.2017. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u odnosu na zakonske zatezne kamate koje teku od dana zaprimanja zahtjeva za mirno rješenje spora od 16.11.2016. Protivi se prijedlogu da se ovaj postupak prekine dok se ne okonča postupak pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu.

Podneskom od 22.11.2017. tužitelj je izvijestio da je presuda br. P-2238/16 postala pravomoćna te da nema razloga za prekid postupka.

Na ročištu od 14.12.2017. tuženik je ostao kod prijedloga za prekid postupka jer je uložio prijedlog za ponavljanje postupka i reviziju u predmetu P-2238/16.

Tužitelj se protivio navedenom prijedlogu za prekid jer je parnični predmet pravomoćno okončan presudom Županijskog suda u Zagrebu.

Rješenjem ovog suda br. P-467/17 od 14.12.2017. sud je odredio prekid postupka do donošenja odluke povodom prijedloga za ponavljanje postupka i revizije u predmetu br. P-2238/16 koji se vodi kod Općinskog građanskog suda Zagreb.

Protiv navedenog rješenja žalbu je uložio tužitelj te je Visoki trgovački sud rješenjem br. PŽ-2281/18 od 12.4.2018. ukinuo pobijano rješenje i predmet vratio na nastavak postupka.

U nastavku postupka tuženik je podneskom od 18.7.2018. predložio da sud u ovom predmetu kao prethodno pitanje utvrdi da li je između tužitelja i tuženika bio zaključen ugovor o zakupu zemljišta i objekata u radničkom naselju u Kutini te da li je tuženik spor pod br. P-12067/10 kod Općinskog građanskog suda Zagreb pokrenuo radi neplaćenog iznosa zakupnine od strane tužitelja. Smatra da je tuženik imao osnovano potraživanje prema tužitelju te da iznos naplaćen prema presudi br. P-12067/10 nije stečen bez pravne osnove, već je stečen temeljem osnovanog i dospjelog potraživanja i temeljem ugovora o zakupu. Stoga tuženik ističe prigovor prijeboja za iznos od 1.465.317,93 kn koji je iznos tuženik naplatio po presudi P-12067/10.

Na ročištu od 18.7.2018. tužitelj se protivio navodima u podnesku tuženika kao i prigovoru prijeboja jer se radi o pravomoćno presuđenoj stvari.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u presudu Općinskog građanskog suda Zagreb br. P-12067/10, u presudu Županijskog suda Zagreb br. GŽ-10000/11, u rješenje o ovrsi Općinskog građanskog suda Zagreb br. Ovrpl-9512/12 od 4.12.2013., u naplatu osnove od 20.1.2014., u rješenje Vrhovnog suda od 11.2.2014., u rješenje Županijskog suda Zagreb od 8.3.2016., u presudu Županijskog suda Zagreb br. GŽ-3148/17 od 27.6.2017.

Na temelju dokaznog postupka utvrđeno je da je temeljem rješenja o ovrsi Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. Ovrpl-9519/12 od 4.12.2013. određena ovrha na novčanim sredstvima ovršenika ovdje tužitelja radi naplate potraživanja tuženika u iznosu od 362.312,54 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i troškovima postupka u iznosu od 3.980,00 kn. Temeljem navedenog rješenja o ovrsi tuženiku je uplaćen iznos od 1.465.317,93 kn dana 20.1.2014.

Međutim, nakon provedene ovrhe Vrhovni sud je donio rješenje br. Rev x-117/13 kojom je ukinuo presudu Županijskog suda u Zagrebu br. GŽ-10000/11 i predmet vratio na ponovno suđenje. Županijski sud je ukinuo presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu br. P-12067/10 i predmet vratio na ponovno suđenje.

S obzirom da je prestala osnova to jest ukinute su odluka Županijskog suda u Zagrebu i presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu temeljem koje je tuženik primio utuženi iznos, to je tuženik navedeni iznos stekao bez osnove prema čl. 1111. Zakona o obveznim odnosima.

Prigovor prijeboja koji je tuženik istaknuo u iznosu od 1.465.317,93 kn nije osnovan budući je presuda br. P-2238/16 pravomoćna, a povodom izvanrednih pravnih lijekova nisu donesene odluke u odnosu na pobijanu presudu te tužitelju pripada pravo potraživati utuženi iznos jer je osnova na temelju koje je tuženik stekao pravo na naplatu kasnije otpala.

Slijedom tako utvrđenog činjeničnog stanja valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

Odluka o trošku temelji se na odredbama čl. 154. st.1. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku.

Tužitelju je dosuđen trošak sastava za mirno rješenje spora u iznosu od 14.653,17 kn, sastava tužbe u iznosu od 14.653,17 kn, sastava podneska od 19.4.2017. u iznosu od 14.653,17 kn, sastava podneska od 31.10.2017. u iznosu od 3.663,29 kn, pristupa na ročište od 14.12.2017. u iznosu od 14.653,17 kn, sastava žalbe od 12.1.2018. u iznosu od 7.326,58 kn, pristupa na ročište od 18.7.2018. u iznosu od 14.653,17 kn, što ukupno iznosi 84.255,72 kn.

Prema čl. 163. Zakona o parničnom postupku odredbe o troškovima primjenjuju se i na stranke što ih zastupa državno odvjetništvo te u tom slučaju troškovi postupka obuhvaćaju iznos koji bi se stranci priznao u ime nagrade odvjetniku.

Visina nagrade za rad odvjetnika obračunata je sukladno odredbama Tbr. 8., Tbr. 9., Tbr. 10. i Tbr. 48. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 142/12).

U Zagrebu 1. kolovoza 2018.

S U D A C:

JASENKA RUNDEK, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude, a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

Za točnost otprevka-ovlaštenu službenik:

(Katarina Babić)